

РЕШЕНИЕ

№ 8635

гр. София, 12.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11004** по описа за **2024** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „СТИК-КРЕДИТ“ АД с ЕИК[ЕИК] чрез адв. А. Д. срещу Решение от 13.09.2024г по нахд №8917/2023г. по описа на СРС, НО, 101 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №002138 от 20.04.2023г., издадено от А. Г. Д. – член на Комисия за защита на потребителите, оправомощен със Заповед №28/13.01.2023г на Председателя на КЗП, с което на „Стик-Кредит“ АД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], пл. „О.“ №13Б, представлявано от изпълнителния директор и член на Съвета на директорите С. Н. Т., на основание чл.83, ал.1, вр. чл.52, ал.4 от ЗАНН и чл.233, ал.2 от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 22 000лв за нарушение на чл.210а във вр.чл.68в във вр.чл.68г, ал.4 във вр. чл.68д, ал.1, пр.1 от ЗЗП.

Счита, че решението е постановено при нарушение на закона по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 от НПК, евентуално, че наложеното с обжалваното решение наказание се явява явно несправедливо и представлява самостоятелно основание за касационно обжалване по чл.348, ал.1, т.3 от НПК. Според касатор неправилни и необосновани се явяват констатациите относно извършени нарушения на процесуалните правила при издаване на наказателното постановление, тъй като в НП погрешно е посочено

мястото на извършване на нарушението. Възражава срещу доводите и изводите на съда за правилното посочване на мястото на извършване на нарушението, тъй като седалището и адреса на управление на дружеството е в [населено място]. Твърди, че постановлението е издадено от некомпетентен орган, тъй като компетентен да разгледа административната преписка е бил съответния компетентен орган на КЗП, действащ за територията на [населено място]. Възражава, че НП е издадено от член на КЗП, който не е валидно оправомощен да издава такива актове. Твърди, че съдът не е обсъдил изложените възражения относно липсващо в НП посочване и обсъждане възраженията на „Стик-Кредит“ АД, което съставлява нарушение на чл.52, ал.4 от ЗАНН. По-нататък твърди, че съдът не се е произнесъл относно липсата на всички необходими реквизити в обжалваното наказателно постановление и не се е произнесъл по възражението за липса на доказателства и изчерпателна проверка в хода на административнонаказателното производство, които да доведат до извод за несъмнено доказано нарушение. Навежда доводи за неправилни констатации на съда относно наличие на нарушение на Закона за защита на потребителите. В случай, че съдът приеме, че обжалваното решение и наказателното постановление не са в противоречие с материалния закон, излага доводи, че наложеното наказание е явно несправедливо и моли същото да бъде намалено.

Претендира се отмяна на обжалваното решение и присъждане на разноски.

В съдебно заседание касатор, редовно призован, се представлява от адв.Д., който поддържа жалбата, моли съда да отмени решението на СРС по мотиви, изложени в касационната жалба, моли за присъждане на разноски и представя списък.

Ответникът – Председател на Комисия за защита на потребителите, чрез процесуалния си представител юрк. Ф. оспорва касационната жалба с доводи за нейната неоснователност. Иска се от съда да постанови решение, с което да се остави без уважение касационната жалба и да се остави в сила като валидно, допустимо и правилно постановеното решение на СРС, с което е потвърдено изцяло издаденото наказателно постановление. Претендира разноски.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XV касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63в ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 АПК, във вр. чл.63в ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че с акт за установяване на административно нарушение № 002138 от 07.03.2023 г. на гл. експерт в Дирекция „ЗППР“ при Комисията за защита на потребителите /КЗП/, във връзка с контролните правомощия на КЗП и извършена проверка на 25.01.2023 г. в обект КЗП

на адрес [населено място], [улица] на интернет страницата <https://stikcredit.bg/>, използвана от дружеството „СТИК-КРЕДИТ“ АД за предоставяне на небанкови финансови услуги от разстояние, било констатирано следното: Дружеството предоставя потребителски кредити от разстояние на физически лица. Същото е юридическо лице, вписано в търговския регистър и регистъра на ЮЛНЦ с ЕЖ :[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], пл. „О.“ № 13 Б, представлявано от изпълнителния директор С. Н. Т.. При проверка на сайта <https://stikcredit.bg/> е установено, че в него е наличен следния текст : „Прозрачни и ясни условия: При нас няма да откриете скрити условия, допълнителни такси или оскъпяване на финансовия продукт.“И. проверката гл. експерт в Дирекция „ЗППР“ при

Комисията за защита на потребителите /КЗП/ приел, че представената по този начин информация съдържа заблуждаващи твърдения, че няма оскъпяване на финансовия продукт, доколкото от анализът на типов договор и Общите условия към него се установява, че на потребителя се начислява неустойка при непредоставяне на обезпечение, което фактически оскъпява финансовия продукт. Освен това в чл. 29 от Общите условия към Договор за потребителски кредит предоставен от разстояние, уреждащи отношенията между „Стик Кредит“ АД и потребителите е посочено, че „Потребителят дължи следните разходи и такси : таксата за продължаване срока на договора по чл. 41 е в размер на 30% (тридесет на сто) от непогасената главница по кредита към момента на отправяне на искането до КРЕДИТОРА за продължаване на срока; такса за издаване на удостоверение за наличие или липса на задължения - в размер на 10 /десет/ лева без ДДС; такса за направените разходи за събиране на просрочените вземания - в размер на 10 /десет/ лева. Разходите по този член се начисляват и за всеки отделен погасителен период, през който има погасителна вноска, чието плащане е забавено. Погасителен период по смисъла на настоящия член представлява времето между падежа на две последователни погасителни вноски съгласно Погасителния план. Всички начислени такси за събирането на просрочени погасителни вноски, които трябва да заплати потребителят не могат да надхвърлят 120 лв. (сто и двадесет лева); в случай че потребителят е избрал комуникацията по отношение на Заема да се извършва по Мобилния канал, Телефонната линия или по друг начин, вследствие на което са извършени разходи, потребителят заплаща и всички тези разходи, включително, но не само: разходи за превеждане на Заема по банковата сметка на потребителя, разходите за изпращане на текстовото съобщение (СМС), евентуалните разходи за банковия превод за връщането на Заема и др. Изпращането на едно текстово съобщение (СМС) струва на потребителя 0,30 лева, като същата цена подлежи на промяна, независеща от волята на КРЕДИТОРА, е оглед евентуални промени в цените на мобилните услуги, предоставяни от мобилните оператори; други такси и комисиони в размер, указан в Тарифа.“

При така формулираната последна точка на посочения текст от Общите условия: „други такси и комисиони в размер, указан в Тарифа“, според контролните органи дори не става ясно какви са тези „други такси и комисиони“ и какъв е диапазонът, в който могат да варират, поради което тази формулировка напълно противоречи на твърдението, че потребителят няма да открие скрити условия, допълнителни такси и оскъпяване. Съобщението за липса на допълнителни такси и скрити условия е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, и да го накара да вземе

решение да сключи договор за потребителски кредит именно със „Стик Кредит“ АД, поради очакването, че няма да има скрити такси и допълнително оскъпяване на кредита, очаквайки да плати само главница и лихва или само първоначално посоченото по договора, което в действителност не отговаря на истината.

Резултатите от проверката били обективирани в Констативен протокол №К-0001448/25.01.2023 г. В Комисията за защита на потребителите било взето решение, документирано с Протокол №6/09.02.2023 г. че „С.- кредит АД, ЕИК[ЕИК] използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предложение 1-во (съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща) от Закона за защита на потребителите по отношение на представените в интернет сайта <https://stikcredit.bg/> заблуждаващи твърдения, че няма оскъпяване на финансовия продукт.

На 07.03.2023 г. в присъствието на упълномощен представител на дружеството бил съставен горепосочения АУАН, в който било посочено, че е нарушена разпоредбата на чл. 68д, ал.1, пр.1 от ЗЗП, както и че нарушението е извършено на 25.01.2023 г. в [населено място]. Срещу акта постъпило възражение, заведено с Вх.№Ц-01-36/15.03.2023г. в деловодството на КЗП. Въз основа на АУАН е издадено НП №002138/20.04.2023г от А. Г. Д.-член на КЗП, оправомощен със Заповед №28/13.01.2023г на председателя на КЗП, с което на „Стик-Кредит“ АД на основание чл.210а във вр.чл.68в, вр. чл.68г, ал.4 вр.чл.68д, ал.1, предл 1-во от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 22 000лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, налагащи отмяна на атакуваното наказателно постановление, спазени са отразените в ЗАНН изисквания, како и че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, за което са приложени съответните доказателства. Въззивният съд е счел, че доколкото нарушението е установено при самосезиране на КЗП и е констатирано в обект на комисията, то датата и мястото на извършване на нарушението са правилно посочени в АУАН и НП. Изложил е доводи, че АНО е приложил правилно материалния закон предвид наличието на осъществен от обективна страна състав на административно нарушение.

Предвид установеното съдът намира, че при преценка на събраните доказателства не са допуснати нарушения. Съображенията на касатора в тази насока намира за неоснователни и неподкрепени от установеното. При преценка на събраните доказателства съдът ги е обсъдил всестранно, обективно и пълно.

Съдът е обсъдил събраните по делото доказателства и гласните и писмени доказателствени средства, както и приложените документи по административната преписка. По делото категорично е установено, че дружеството „СТИК-КРЕДИТ“ АД, на собствената си интернет страница <https://stikcredit.bg/> ,използван от дружеството за предоставяне на потребителски кредити от разстояние на физически лица е отправено предложение до неопределен кръг потребители за сключване на договор за потребителски кредит, както и рекламно съобщение със следния текст: „Прозрачни и ясни условия: пи нас няма да откриете скрити условия, допълнителни такси или оскъпяване на финансовия продукт“, а така отправеното търговско съобщение е от естество да мотивира средния потребител да вземе търговско

решение, с оглед предлаганите от дружествата условия, а именно ясни условия при кандидатстване и липса на оскъпяване на финансовия продукт. Горното не отговаря на истината, тъй като при анализ на типов договор и общите условия от него е видно, че на потребител се начислява неустойка при непредоставяне на обезпечение, което оскъпява финансовия продукт. Освен горното в чл.29 от Общите условия към Договора за потребителски кредит, предоставен от разстояние, уреждащ отношенията между „Стик Кредит“ АД и потребителите е посочено, че потребителят дължи и следните разходи и такси: такса за продължаване срока на договора по чл.41, който е в размер на 30% от непогасената главница по кредита към момента на отправяне на искането до кредитора за продължаване на срока; такса за издаване на удостоверение за наличие или липса на задължения – в размер на 10лв без ДДС; такса за направените разходи за събиране на просрочените вземания в размер на 10 лева. Разходите по сочения член се начисляват и за всеки отделен погасителен период, през който има погасителна вноска, чието плащане е забавено. А погасителен период по смисъла на този член е указано, че представлява времето между падежа на две последователни погасителни вноски, съгласно погасителния план. Всички начислени такси за събирането на просрочени погасителни вноски, които трябва да заплати потребителят не могат да надхвърлят 120лв; в случай, че потребителят е избрал комуникацията по отношение на заема да се извършва по мобилния канал, телефонната линия или по друг начин, в следствие на което са извършени разходи, потребителят заплаща и всички тези разходи, включително но не само: разходи за превеждане на заема по банковата сметка на потребителя, разходите за изпращане текстово съобщение /СМС/, евентуалните разходи за банковия превод за връщането на заема и др. Изпращането на едно текстово съобщение струва на потребителя 0,30лв, като същата цена подлежи на промяна, независеща от волята на кредитора, с оглед евентуални промени в цените на мобилните услуги, предоставени от мобилните оператори; други такси и комисионни в размер, указан в Тарифа.

Горното въззивната инстанция намира за невярна информация в отправеното рекламно съобщение, тъй като потребителите имат възможност да изберат този пред други кредитори именно и защото е обявено преимущество, свързано с липса на оскъпяване на финансовия продукт. Предвид това и предоставената по този начин информация относно естеството на процесната услуга има за резултат или е възможно да има за резултат вземане на търговско решение, което средният потребител не би взел без използване на търговската практика. СРС е сформирал извод, че подвеждащата информация е в състояние да заблуди потребителите, когато съпоставят различните пазарни предложения и правят своя икономически и обоснован избор дали да сключат договора с оглед изтъкнатите преимущества на предлаганата услуга и че потребителите биха могли да бъдат мотивирани към икономическо поведение, което не биха имали при други обстоятелства. При сформирания извод за законосъобразно установено административно нарушение на чл.68в, вр.чл.68г, ал.4, вр.чл.68д, ал.1, пр.първо от ЗЗП, СРС е намерил за правилен извода на АНО, че не е налице маловажен случай по чл.28 от ЗАНН, като по отношение конкретния размер на санкцията е приел, че същият е в съответствие с чл.27 от ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е правилно.

В АУАН и НП като дата и място на извършване на нарушението са посочени: 25.01.2023 г. в [населено място]. Същевременно, седалището и адресът на управление на санкционирания търговец е в [населено място]. Предвид така установеното настоящият състав намира, че действително възприемането за място на извършване на нарушението противоречи на чл. 48, ал. 3 ЗАНН.

Същевременно обаче настоящият състав намира, както е посочено и от СРС, че дори и да се приеме, че се касае за нарушение, то това не е съществено процесуално нарушение – такова, което съществено е ограничило или дори лишило лицето от възможност да разбере и да се защити срещу повдигнатото му административно обвинение. Предвид особеностите на извършеното в интернет пространството административно нарушение е сформирана съдебна практика, която приема, че при констатирано нарушение на интернет страница, администрирана от търговеца и прието за осъществено по мястото на узнаването му, това не е от категорията на съществените процесуални нарушения, което съществено ограничава или е лишило лицето от възможност да разбере повдигнатото му обвинение. В подкрепа на тези изводи е формирана трайна практика в различните състави на АССГ, която се споделя и от настоящия състав. Така решение, постановено по адм.д. 401/2024 г. В този смисъл е и решение № 2032 от 25.03.2022 г., постановено по адм. д. № 12143/2021 г. на АССГ, с което е прието, че неправилното посочване на нарушението като извършено в [населено място], вместо по седалището на дружеството не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила. В подкрепа на изложеното е и решение № 1941 от 24.03.2015 г., постановено по адм. д. № 10385/2014 г. на АССГ. Не без значение е обстоятелството, че в процесното наказателно постановление са посочени достатъчно данни за мястото на осъществяване на нарушението, като с оглед особеностите и динамичността на интернет средата изрично е вписан електронния адрес на подателя, адресанта на търговското съобщение, на рекламното послание

По изложените съображения касационната инстанция намира становището на касатор за допуснати съществени процесуални нарушения, съставляващи самостоятелно основание за отмяна на НП, за неоснователни.

Касаторът твърди, че са нарушени императивните правила на чл.48, ал.3 от ЗАНН, свързани с определянето на компетентен орган да разгледа преписката при нарушение, извършено в киберпространството, като в конкретиката на предмета на спора седалището и адреса на управление на дружеството е в [населено място]. Не е спорно по делото, че се касае за прилагана от касатор заблуждаваща търговска практика чрез предоставяне на невярна информация на интернет страницата, като рекламното съобщение е насочено към неограничен и неопределен кръг потребители, адресати на услугата. Според настоящия състав нарушението не е свързано с обработка на данни, с обработка на информация в компютърната мрежа, а е насочено към

предоставяне информация на потребителите, която по същността си е в състояние да промени съществено тяхното икономическо поведение при вземане на решение за сключване на договор за потребителски кредит посредством интернет сайта <https://stikcredit.bg> . В структурата на Комисията за защита на потребителите е създадена специализирана Дирекция „Защита на потребителите при продажба от разстояние“, като съгласно чл.18, т.2 от Устройствения правилник на Комисия за защита на потребителите същата е с правомощия да анализира и следи българското интернет пространство с цел своевременно откриване и установяване на нелоялни търговски практики. С оглед горното проверката е осъществена от експерти на тази специализирана администрация на КЗП в [населено място], като компетентна структура за реализиране на административнонаказателна отговорност в случая.

Настоящият състав не споделя въведените с КЖ аргументи, че административнонаказващият орган не е обсъдил направените от страна на дружеството възражения, в нарушение на чл.52, ал.4 ЗАНН вр.чл.193, т.3 от ЗЗП. Нормата на чл.52, ал.4 от ЗАНН предвижда преди издаване на наказателно постановление, АНО да прецени наведените срещу акта възражения и събраните доказателства. От същата не следва задължение за обсъждане на възраженията в наказателното постановление, а само следва същите да бъдат преценени. От друга страна необсъждането на възраженията, наведени срещу акта, не представлява нарушение на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които пряко засягат правото на защита на наказаното лице. С подаване на възражение срещу АУАН и с издаването на НП не се преклудира възможността на наказаното лице да наведе същите възражения и в съдебната фаза.

Съгласно §13, т.23 ДР на ЗЗП „Търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. Съгласно чл.68в вр. чл.68г, ал.4 ЗЗП се забраняват нелоялните търговски практики, дефинирани като заблуждаващи и агресивни търговски практики в чл.68д-68к от същия закон. В чл.68д, ал.1 от ЗЗП законодателят е приел, че търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или, когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал.2 и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. В съответствие с §13, т.31 ДР на ЗЗП „търговско решение“ е всяко решение, взето от потребител за това дали да закупи стока или услуга, за начините и условията за нейното закупуване, дали да извърши цялостно или частично плащане, дали да задържи стоката, или да се разпореди с нея, да упражни правата си, предвидени в договора по отношение на стоката или услугата, независимо от това дали потребителят решава да приеме действие, или не. Съгласно

практиката на ВАС преценката дали пазарното поведение на търговеца осъществява състава на заблуждаваща търговска практика като проявна форма на забранена нелоялна търговска практика, се извършва за всеки отделен случай при съвкупна и обективна оценка на доказателствата.

В случая са налични всички елементи от фактическия състав на прилаганата от касатор заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предложение първо от ЗЗП, а именно: 1. Осъществяване на търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; 2. Тази търговска практика да съдържа заблуждаваща, невярна информация и следователно подвеждаща; и 3 да има за резултат или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика.

На интернет сайта на касатор за предоставяне на потребителски кредити от разстояние на физически лица е установено отправено предложение до неопределен кръг потребители за сключване на договор за потребителски кредит, както и рекламно съобщение. Несъмнено съдържанието на отправеното посредством интернет страницата търговско съобщение *„Прозрачни и ясни условия. При нас няма да откриете скрити условия, допълнителни такси или оскъпяване на финансовия продукт“* е в състояние не само да мотивира допълнително потребителя при вземане на решение за сделка, но и да предпочете конкретния кредитор при сравняване на предложенията именно поради изтъкнатите условия по кредита. Поради особеното положение на потребителите, които са по-слабата и незащитена страна, както от гледна точка на позицията им в преговорите и по отношение степента на информираност, кредиторът дължи предоставяне на ясна, точна и достоверна информация за условията на договор за потребителския кредит, поради което всяка заблуда е съществена и в състояние да промени икономическото поведение на средния потребител. Безспорно това търговско съобщение не отговаря на истината, тъй като в типов договор и общите условия към него, които също фигурират на интернет страницата на касатор е видно, че на потребител се начислява неустойка при предоставяне на обезпечение, което фактически оскъпява финансовия продукт, както и в чл.29 от общите условия към договора за потребителски кредит, предоставен от разстояние е видно, че потребителят дължи и допълнителни разходи и такси за всеки отделен погасителен период, през който има погасителна вноска, чието плащане е забавено, както и разходи за превеждане на заема по банковата сметка на потребителя, разходите за изпращане на текстовото съобщение, евентуалните разходи за банков превод за връщане на заема и др, а така също и разходи за изпращане на текстови съобщения и др. Следователно отправеното до потребителите съобщение, че няма скрити условия, допълнителни такси или оскъпяване на финансовия продукт се явява невярна информация в рекламното съобщение.Изводите на СРС изцяло се споделят от настоящия състав на АССГ, поради което на основание чл. 221, ал. 2 АПК препраща към тях.

Правилни са изводите на въззивния съд, че е достатъчно да съществува само възможност за заблуждение на потребителя посредством съдържащата се информация в рекламното съобщение, което представлява търговска

практика, като неверността, противоречието на информацията се подкрепя от собствените общи условия на търговеца, обявени на същата интернет страница. Касатор изтъква аргументи за липса на събрани от наказващия орган, респективно в съдебното производство конкретни доказателства за събирана от кредитора неустойка при непредоставено обезпечение или други скрити такси. В процесния случай на дружеството е ангажирана отговорността за използване на заблуждаваща търговска практика, а не за това, че конкретен потребител е потърпевш, като фактическият състав на заблуждаващата търговска практика не изисква осъществен вредоносен резултат.

Неоснователни са изложените в касационната жалба съображения за явна несправедливост на наложеното наказание. При индивидуализация на наказанието наказващият орган е съобразил засегнатия кръг обществени отношения, регулирани от ЗЗП, като е отчетел, че извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност. Правилно е прието, че нарушението е с висока степен на обществена опасност, взета е предвид сложната социално-икономическа обстановка в страната, предопределяща големия брой на потребители, които биха прибегнали до услугата „бърз кредит“, поради което така наложеното наказание е в състояние да постигне целите по чл.12 от ЗАНН.

По разноските. При този изход на делото и на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН в полза на ответник следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция, а именно юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. съгласно чл.37 от Закона за правната помощ във връзка с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ. Така определеният размер юрисконсултско възнаграждение настоящият състав съобрази с фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника-юрисконсулт при разглеждане на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност.

Водим от горното, Административен съд София-град, XV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.09.2024 г, постановено по НАХД № 8917/2023 г., по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 101 състав.

ОСЪЖДА „СТИК-КРЕДИТ“ АД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисията за защита на потребителите сумата от 100 лв. разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: